

Telegraful Român

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

„Gândirea” la douăzeci de ani

Cu numărul de pe Decembrie 1941 revista „Gândirea” a împlinit douăzeci de ani de apariție. Dl. Nichifor Crainic, îndrumătorul și animatorul ei, a scris cu acest prilej unul din acele articole cari propagă în jurul lor largi rotocoale de lumină și coboară în suflete bucurii de sărbătoare.

Momentul acesta se cuvine să fie accentuat după importanța lui, căci cei douăzeci de ani de existență ai „Gândirii” înseamnă mult nu numai ca durată, ci și ca nepieritoare creație și influență spirituală în toate direcțiile.

„Gândirea” înseamnă a treia epocă în istoria modernă a scrisului și a manifestării spiritului românesc.

Ceeace au fost «Convorbirile literare» și «Sămănătorul» înainte de războiul întregirii, aceea a fost «Gândirea» în timpul care s'a scurs de atunci și până azi. «Gândirismul» nu a fost în acest răstimp un curent literar alături de altele, ci a fost însuși spiritul românesc creator de valori culturale în înfățișarea sa postbelică. Toate tendințele literare cari n'au voit să primească pecetea «Gândirismului» au sucombat după scurtă vreme.

Care e taina acestei biruințe? O spune directorul revistei în articolul comemorativ: «*e credința neclintită a celor ce s'au grupat în jurul ei că drumul pe care merg vine din adâncimile acestui neam și duce spre misiunea lui de mână.*»

În creațiunile și manifestările sale un neam vrea să rămână identic cu el însuși. Acestea trebuie să fie oglinda spiritului său în care să se poată privi și recunoaște, expresia nefalsificată, frumoasă și limpede a ceea ce e mai adânc, mai autentic în ființa lui.

Omenitatea nu e un continuum uniform, ci o varietate de zone spirituale numite neamuri. Numai la suprafața trivială oamenii sunt la fel. Cu cât cobori mai mult în adâncul plin de farmec negrăit al spiritului surprinzi deosebirile între neamuri. Și fiindcă arta este aceea care dă graiu acestor adâncuri, tocmai ea poartă în chip necesar semnele acelor regiuni ontice ireductibile cari sunt neamurile. Anatomia este universală, în sensul de uniformă, dar arta nu va putea deveni niciodată uniformă.

Acesta e motivul pentru care adversarii sufletului național în artă, au degradat arta la o patologie și fiziologie a instinctelor. Universal a devenit în literatura ce s'a scris la noi după război tot una cu obscen, cu trivial.

Așa se explică și faptul pentru care «Gândirea» a pus atâta accent pe spirit. Este una din trăsăturile caracteristice ale «Gândirismului» preocuparea de lumea adâncă a sufletului. Cine n'a avut impresia aceasta

mai ales la primele sale întâlniri cu «Gândirea», știut fiind că în primele întâlniri se experiază mai limpede ceea ce-i caracteristic unui lucru? Cine nu a simțit că sub coperta revistei îl așteaptă o lume de taină, o năvală a spiritului în existența banală a cotidianului? Iar citind eseurile, poeziile din revistă și contemplând desenele ei, cine n'a încercat neconținut sentimentul că autorii vorbesc de o lume care e totdeauna dincolo de ceea ce poate fi cuprins în expresie, că privirile lor întesc spre o realitate ce depășește muchea planului de aici?

«Gândirea» a crezut în spirit, pentru că a crezut în național, sau viceversa.

Adâncind naționalul în spiritual «Gândirea» reprezintă o etapă mai matură a culturii românești. Ea înseamnă în multe privințe prima epocă de maturitate a acestei culturi.

Cât a făcut «Gândirea» pentru definirea și autocunoașterea sufletului românesc în acești douăzeci de ani, nici nu putem noi cei de azi evalua.

Ea va decide toată desvoltarea viitoare a culturii noastre, al cărei drum va fi luminat neconținut de lumina netrecătoare isbucnită din activitatea «Gândirii».

Căutând autenticitatea adâncă a sufletului românesc «Gândirea» s'a întâlnit cu prezența de har și de taină a ortodoxiei. Și astfel această revistă a avut cea dintâi îndrăzneală să prezinte ortodoxia ca factor de temelie al românismului și ca izvor determinant al culturii și literaturii noastre.

Grație «Gândirii» ortodoxia a ieșit din ceața pe care o aruncase asupra ei mentalitatea lumii intelectuale după anul 1848, sub influența spiritului francez ateu sau a filosofiei germane idealiste din veacul al 19 lea. Azi ea strălucește din nou în stima intelectualității noastre creatoare de cultură.

«Gândirea» a făcut pentru redescoperirea ortodoxiei în lumea intelectuală mai mult decât orice altă inițiativă sau lucrare din Țara noastră. Biserica neamului îi recunoaște aceste merite, iar preoțimea o prețuește ca pe nici o altă revistă literară.

Ne dăm însă prea bine seama că drumul acesta l-a găsit și l-a urmat cu tenacitate «Gândirea» datorită mai cu seamă marelui suflet și adâncului gânditor care este directorul ei, dl. Nichifor Crainic. Domnia Sa i-a limpezit orientarea; Domnia Sa a purtat-o, cu negrăite jertfe și osteneli, în acești douăzeci de ani pe brațe iubitoare asemenea unui ctitor, apărând-o de toate adversitățile și ridicând-o treaptă cu treaptă pe culmile de azi.

Urăm «Gândirii» încă multe zeci de ani de existență sub conducerea directorului ei, pentru a consolida definitiv duhul ei în cultura românească.

D. STĂNILOAE

Cinstirea vitejilor

Pe meleagurile Ucrainei, stăpânite de cei fără de Dumnezeu, mi-a fost dat să văd și să aud întâmplări pilduitoare.

Cele mai multe, de pe vremea stăpânirii celor roșii, te fac să te îngrozești și inima să-ți svâcnească de durere.

Dar iată că, printre ele, așa cum o rază senină se strecoară între norii întunecoși, am văzut o întâmplare, care, prin duioșia ei, m'a mișcat până la lacrimi.

Treceam printr-o câmpie netedă și oarecum uscată, unde ne întâmplăm din nou colibe tăcute cu ușile ferecate. Apoi o apucăm pe un drum norolos, cuprins între două culmi, presărat cu alte colibe rusești, printre care puteai zări o școală, un teatru și o biserică dărâmată. Deabea ne oprim când, deodată cântecul distrugător al mitralierelor bolșevice începe, — în câteva clipe rușii ies din șanțuri, pornesc la atac, hotărâți să dea înapoi pe români din poziția cucerită.

Fără să stea pe gânduri, Gheorghe sergentul schimbă repede locul de tragere al mitralierei, se așează fără frică după un zid părăsit și bravul soldat deschide focul, scărâșând lanțurile de bolșevici cari înaintau.

Dar nu după multă vreme este observat de dușmani, cari deschid focul cu patru mitraliere, iar bravul ostaș cade ciuruit de gloanțele vrăjmașe. În aceeași clipă însă cuibul de mitralieră a fost distrus, iar contra-atacul bolșevicilor respins.

Trupele noastre din nou înaintează, iar eu rămân să duc la locul de veci trupul nelinsușit al bravului sergent Gheorghe. Săpăm o groapă chiar pe locul unde a murit; i-am așezat o cruce, pe care i-am scris numele și unitatea, i-am pus casca deasupra crucii și'n cântece de „n veci pomenirea lui”, i-am acoperit cu pământ, lăsându-l să se odihnească singur, într-o țară străină, la margine de drum...

Au umblat mulți trecători pe acolo... Unii poate nici nu l-au băgat în seamă, alții vor fi zis un „Dumnezeu să-l ierte” și și-au văzut de treabă. Dar iată că o femeie, cu brațul plin de flori, vine la mormântul eroului străin, așează florile pe mormânt și se închină în genunchi, vărsând lacrimi de durere...

Nu trebuie să fii prea bogat sau prea învățat ca să poți face ceva pentru preamărirea erolor.

O lacrimă, o floare, o rugăciune, fiecare dintre noi le poate închina.

Pr. Ioan Vulcu

Nr. 940/1942

AVIZ

Având în vedere scumpirea lucrului și a materialului, se urcă la Lei 600 — abonamentul la Telegraful Român pe anul 1942. —

De asemenea pentru publicarea de concursuri la întregirea protopopiatelor, parohiilor de cl. I, II și III se vor plăti cu:

Lei 1000 concursurile pt. protopop
" 500 " " parohii cl. I
" 400 " " " " " II
" 300 " " " " " III
La inserate, un șir peti Lei 10.
Sibiu, la 17 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Conferință de protopopi în Caransebeș

P. S. Sa episcopul Veniamin al Caransebeșului a ținut, în 14 Ianuar 1942, la sediul episcopiei, o conferință a protopopilor din eparhie. De față au fost toți părinții protopopi, afară de doi, — al Vârșetului și al Panciovei, — împiedecați de împrejurările de acolo d'a se prezenta la conferință, al cărei subiect a fost o consiliere pentru aflarea căilor celor mai potrivite în scopul promovării intereselor mari ale bisericii noastre.

P. S. Sa a prezentat, protopopilor și consilierilor săi, programul care rămâne să fie tradus în faptă atât pe plan duhovnicesc, cât și administrativ.

Programul stăruiește asupra însușirilor și datorințelor preotului, conducătorul suflătesc al păstorilor săi, organizați în reuniuni și societăți ortodoxe, ca „Oastea Domnului” și „St. Gheorghe”, reuniuni de femei etc.

Protopopii vor veghea, cu toată atențiunea, ca preoții să fie la înălțimea misiunii lor, făcând în parohii, în fiecare an, cel puțin o vizitație canonică, și dând îndrumări organelor parohiale convocate în ședință.

Programul scoate în evidență însemnătatea conferințelor preoțești, a duhovnicilor tractuali, și a vizitațiilor canonice etc.

Catehizația în școlile duminicale, revenirea la tradiția trecutului prin reintroducerea examenului festiv la sfârșit de an școlar din religie ș. a. formează alte puncte ale programului.

Prin asemenea căi și mijloace se va putea promova, în mare măsură, opera misionară și pastorală a slujitorilor altarului.

Astfel, împreună sfătuire dela Caransebeș, din 14 Ianuar, inaugurează o școală, de roadele căreia, — cum declară organul de publicitate al diecezei caransebeșene, — se va bucura curând însuși Prea Sfințitul episcop Veniamin, inițiatorul ei.

Circumscripții administrative se înființează, — prin decret-lege apărut în M. O. 22 Ianuar 1942, — conduse de un inspector general administrativ cu reședința în circumscripția respectivă. Se stabilește, în nădejdea unei mai bune administrații, o legătură vie între oficialitățile administrative și trebuințele reale ale locului. Organul de control și de îndrumare va inspecta, în fiecare lună, administrațiile locale, ca să cunoască în acest mod cum își îndeplinesc datoria subalternii săi, dela prefectul județelor până la primarii satelor, și în același timp să afle și toate grijile, nevoile și năzuințele cetățenilor din colțul de țară ce are să fie controlat și îndrumat. — Vor fi cu totul 11 circumscripții. Circumscripția administrativă X Sibiu, cu reședința în Sibiu, se constituie din județele: Sibiu, Târnava Mare, Târnava Mică, Vâlcea. Conducerea acestei circumscripții este încredințată dlui inspector general administrativ Dumitru Stoianescu. — Alte reședințe, în părțile ardelenne și bănățene ale țării, sânt în: Alba-Iulia, Brașov, Timișoara.

Program de meditații religioase

dela Mănăstirea de maici „Sfânta Elisabeta”, surori de caritate Cluj-Sibiu

Subiectul: *Fefeie vieții în lumina lui Hristos.*

În zilele dela 25 Ianuarie—7 Februarie a. c. între orele 3—4 p. m.

1. Introducere: Zările vieții, 25 I—Duminecă, Vicar arhim. T. Scorobeț.
2. Tratat: Evanghelia vieții (Legile vieții) creștine, monahale 26 I—Luni, Vicar arhim. T. Scorobeț.
3. Tratat: Lupta vieții, 27 I—Marți, Păr. consilier Sp. Cădea.
4. Tratat: Plăgile vieții, 28 I—Miercuri, Păr. N. Belea, spiritualul Acad. teol.
5. Tratat: Ispitele vieții, 29 I—Joi, Vicar arhim. T. Scorobeț.
6. Tratat: Lumina vieții, 30 I—Vineri, Păr. protopop M. Neagu.
7. Tratat: Umbra vieții, 31 I—Sâmbătă, Păr. protopop M. Neagu.
8. Tratat: Crucea vieții, 1 II—Duminecă, Vicar arhim. T. Scorobeț.
9. Tratat: Altarul vieții, 2 II—Luni, Păr. N. Belea.
10. Concluzii: Bucuria vieții, 3 II—Marți, Păr. consilier Sp. Cădea.
11. Concluzii: Psalmii vieții, 4 II—Miercuri, Păr. protopop M. Neagu.
12. Concluzii: Biruința vieții, 5 II—Joi, Păr. N. Belea.
13. Concluzii: Călăuza Surorii de caritate, 6 II—Vineri, Vicar arhim. T. Scorobeț.
14. Concluzii: Opera samaritană în spital, 7 II—Sâmbătă, Vicar arhim. T. Scorobeț.
15. Concluzii: Religia la bolnavi, 8 II—Duminecă, Vicar arhim. T. Scorobeț.

Participă surorile infirmiere dela spitalele din Sibiu și monahile studente universitare dela Mănăstirea „Sf. Elisabeta”.

Nr. 191/1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că preotul Vasile Doroga din parohia Idiciu, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a primit, dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul preoțesc de Lei 20.000, după soția sa Silvia, decedată la 4 Ianuarie 1942.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Februarie 1942

1. În fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2}, Utrenie și în continuare la ora 7^{1/2}, Sf. Liturghie. Seara la ora 6 Vecernie.
2. Luni, Miercuri și Vineri, după Sfânta Liturghie se săvârșește Sf. Maslu la ora 8^{1/2}, pentru cei din război. Seara după Vecernie «Acatistul Maicii Domnului».
3. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8^{1/2}, Utrenie, iar la ora 9^{1/2}, Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șolma.
4. Duminecă în 1 Februarie servește: Prot. Mih. Neagu, preot-prof. Dr. Liviu Stan și Nicolae Vonica; diaconii: Alex. Popa și Simion Macarie. Predică: Păr. Nicolae Vonica. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4, predică protopop M. Neagu.
5. Luni în 2 Februarie 1942 (Întâmpinarea Domnului) servește: Prot. cons. Ieronim Grovu, Mihail Neagu, și Dr. Sp. Cădea; diaconii: Ioan Circov și Dr. N. Balca. Predică: Prot. Mih. Neagu. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică preotul Ioan Muntean.
6. Duminecă 8 Februarie 1942 servește: Prot. Mih. Neagu, prof. Dr. N. Terchilă și dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Alex. Popa și Dr. Gr. T. Marcu. Predică: prof. Dr. N. Terchilă. După masă la ora 4 la „Oastea Domnului” predică preotul Nicolae Vonica.
7. Duminecă 15 Februarie 1942 servește: Prot. cons. Emilian Cioran, Aurel Nanu și prot. M. Neagu; diaconii: Dr. Nicolae Balca și Simion Macarie. Predica de consacrare pentru studenții universitari o ține prof. Aurel Nanu. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică păr. Nicodim Belea.
8. Duminecă 22 Februarie 1942 servește: Prof. Gheorghe Maior, prot. M. Neagu și prot. consilier Dr. Spiridon Cădea; diaconii: Ioan Circov și Sim. Macarie. Predică: cons. Dr. Spiridon Cădea. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică diaconul Sim. Macarie.

Organizați Reuniuni de femei

Halal de combatere

Într'un ziar sibian a fost publicat de curând un articol nesemnăat, intitulat „Comunismul”, în care se combatea într'un chip foarte ciudat doctrina lui Karl Marx și aplicarea ei în nenorocita Rusie.

Citind acest articol ne-am dat seama ce neorânduială este în capul multora din aceia cari se pretind îndrumătorii cumintelui și vrednicului nostru popor, care își varsă sângele pe câmpiile rusești mânat de convingeri mult mai demne și mai înalte decât trivialitățile întru cari vor să-l „educă” asemenea povățuitori orbi.

„Combată” stimabilul comunismul mai abilită ca un erou de al lui Caragiale din „Noaptea furtunoasă”. Cu asemenea combatere ne-am putea pomeni într'o bună zi cu toată lumea comunistă.

Trebue să fim, cică, după Dumnealui anticomuniști din cauza provenienței noastre din maimuță. Omul nu mai poate vieți în starea de comunism ca animalul, întrucât a evoluat dela gradul de animal vertebrat.

„Din animalul patruped, din care trage, a devenit biped — se spune în articolul numit, — și a desorbit de sarcina umbletului membrele anterioare, prefăcute în mâinile cu ajutorul cărora a realizat toată opera de progres material, toată opera de prefacere a mediului cosmic în care trăiește. Din subomul ce era, antropopilecul de odinioară a ajuns omul de astăzi. Peste apetitul de-a mânca și de-a se reproduce, comune tuturor animalelor, s'a ivit în el un alt apetit, care constituie cea mai caracteristică deosebire între el și celelalte animale, anume apetitul de-a cunoaște etc.”

Mulți dintre noi au văzut în ultimul timp cărți bolșevice aduse sau trimise de soldații noștri din teritoriul de dincolo de Nistru. Ei bine, cele mai multe din aceste cărți au menirea de-a îndoctrina poporul rus cu teoria descendenței omului din maimuță. Aceasta e baza cea mai solidă a bolșevismului. Prin aceasta îl face pe om să părăsească credința în noblețea calitativă a structurii și a destinului său, îl face să nu se mai împiedece de grija suflului, ci să vadă tot rostul său în satisfacerea stomacului.

Că a evoluat dela animal, ridicându-se pe o treaptă luminată de cunoaștere? Slab argument este pentru oprirea omului de-a se considera în fond ca animal. Viața spirituală care s'a dezvoltat din animalitate și în ultima instanță din ființele unicele, și nu dintr'un principiu radical deosebit, nu e în fond decât tot biologic. Suflul,

ca secretele a materiei, nu e altceva decât materie.

Evoluția are și reversul decăderii. Bolșevicii ruși sunt o pildă. Cine crede că descinde din animal, decade inevitabil în animalitate.

Nu e locul să arătăm în aceste scurte rânduri că transformismul, aplicat la om, a început să fie demascat ca o fantasmagorie lipsită de orice temelie științifică.

Transformismul Teilhard de Chardin a spus: „Soluția științifică a problemei umane nu se va termina de loc prin studiul fosilelor, ci printr'o considerație mai atentă a proprietăților și posibilităților, care în omul de astăzi permit să se prevadă omul de mâine” (Une importantes découvertes en paléontologie humaine, Revue des questions scientifiques, 1930, Juillet).

Iar Pierre Termier declară că asemănarea omului cu animalul „este mai degrabă evocatoare misterului decât explicatoare lui” (La joie de connaître, Paris, Desclée, 1931).

O bună prezentare a fazei actuale a problemei privitoare la originea omului, cu accentuarea eșecului științei de-a deriva pe om din maimuță, o constituie cartea recentă a Păr. P. F. Alexandru: „Originea omului după religie și știință”, București, Cugetarea, 1941.

Regretăm că în vreme ce încordarea până la sânge a neamului românesc de-a lichida domnia bolșevică, e socotită și numită de toată lumea, cruciada creștinismului împotriva lui Antihrist, pot să se profaneze în presa noastră prin asemenea voci jertfel și convingerile cele mai sfinte.

Dacă suntem din maimuțe, puțin împortă că suntem români sau ruși, comuniști sau creștini. Totul e o cumplită zădărnici.

Culturale din Transnistria. Autoritățile noastre civile și militare caută să steargă tot mai mult urmele dureroase ale barbariei bolșevice în ținutul dintre Nistru și Bug. Astfel la Odesa, în orașul sacrificiilor românești, — cum anuță gazeta redeșteptării naționale a românilor din acel ținut, — localnicii români, împreună cu frații din regat, în ziua de 17 Ianuar 1942, au constituit un Cerc cultural român în scop d'a promova cultura românească printre frații dintre Nistru și Bug și de a strânge rândurile pentru marea biruință a românismului. Urăm deplină izbândă acțiunii transnistriene a Cercului cultural român cu sediul în Odesa.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

FOIȘOARA

Figura Mântuitorului

(9)

De Pr. Aurel Radu

Giulgiul sfânt, apare astfel, cu un document științific, medico-legal, care dovedește punerea în mormânt a trupului Mântuitorului și că acesta n'a cunoscut semnele descompunerii, înviind din morți a trei zi.

Totodată, el reprezintă cea mai veche și mai autentică imagine a Mântuitorului. Creștinătatea înregistrează, cu multă bucurie, acest aport al științei, care a ajutat-o să descopere icoana ce mai veche a Mântuitorului.

Frumusețea lui Iisus. — Chestiunea, dacă figura exterioară a Mântuitorului este sau nu frumoasă, a fost un subiect de controversă acută, între părinții și scriitorii creștini, din primele veacuri ale antichității creștine. Dacă, în alte probleme, antichitatea creștină afirmă un acord perfect de unanimitate, în ce privește figura lui Iisus, ea cunoaște păreri cele mai divergente, care merg uneori până la o absolută opoziție. În mozaicul acela de opinii se disting totuși două direcțiuni extreme, cari se impun tot mai mult, până ce reușește să polarizeze, în jurul lor, întreaga cugetare creștină. Prima opinie care s'a impus mai mult, afirmă că Mântuitorul n'a avut o figură frumoasă, ci dimpotrivă. A doua opinie, susținea absoluta frumusețe a lui Iisus. Ambele opinii, pleacă și se sprijineau pe temeiul profețiilor V. Testament cu privire la figura lui Mesia. Întreaga această dispută se poartă deci pe marginea și în jurul unor texte mesianice ale V. Testament.

Astfel, opiniunea, care susținea că Iisus a avut o fizionomie urâtă, se întemeia pe profetul Isaia, care înfățișând pe viitorul Mesia, ca pe un „om al durerii”, îi face următorul portret: „Nu avea nici chip, nici frumusețe, ca să ne uităm la el, și nici înfățișare, ca să ne fie drag. Disprețuit era, și cel din urmă dintre oameni: om al suferinței și deprimat de durerea; unul de care nu-ți acoperi fața, când îl vezi; disprețuit și socotit ca nimic” (Isaia 53, 2—3). Acelaș profet spune în altă parte, că: „Precum mulți s'au spăimântat de el, — așa de schimonosită era înfățișarea lui, încât chipul lui nu mai avea nici o asemănare omenească” (Isaia 52, 14). De asemenea regele și profetul David, în descrierea ce o face, cu un realism și patetism fără egal, și în mod anticipat, viitoarei drame, ce avea să se consume pe Golgota, pune în gura lui Mesia aceste cuvinte: „Dar ca un vierme sunt și nu un om, de ocară în fața oamenilor și disprețuit de popor” (Ps. 27, 7). Acestea sunt textele cari au sugerat prima părere, după care Mântuitorul a fost lipsit de frumusețe.

Între cei dintâi cari îmbrățișează și susțin această părere este Iustin Martirul și filosoful, care în opera sa intitulată: „Dialogul cu iudeul Trifon”, după ce se provoacă la profeția lui Isaia, sus menționată, afirmă că Fiul lui Dumnezeu, luând trup omenească a fost „un om fără frumusețe, fără glorie și suferind”. Clement Alexandrinul în operele sale: „Pedagogul” (c. 3, 1) și „Stromata” (6. 17), afirmă tot pe baza profeției lui Isaia, că Iisus „a fost cu fața urâtă”. Și anume spune el, că Mântuitorul pentru aceea n'a avut frumusețe exterioară, pentruca lumea să privească mai puțin figura lui și mai mult învățătura lui.

Între criticile ce Cels face creștinilor, este și aceea că: „stăpânul lor — adevărat Iisus — a fost mic, de confor-

mație urâtă, de o naștere umilă și obscură, fără ca nimic să-l facă de remarcă, nici forța, nici frumusețea și nici elocvența”. Din toate acestea Cels conchide că Iisus, n'a fost Dumnezeu. Lui Cels îi răspunde, marele scriitor creștin Origen în modul următor: „Într'adevăr a fost scris, că corpul lui Hristos nu va fi de loc frumos, dar în nici un caz, că el ar fi de origine umilă și disprețuită și nici că el ar fi de statură mică. Profetul Isaia a proorocit pur și simplu, că Mântuitorul, în timpul vieții sale pământești, nu se va distinge nici prin față frumoasă și nici prin calități extraordinare ale corpului său.

Tertulian merge ceva mai departe în privința aceasta. Opinia sa Tertulian și-o expune, cu un prilej polemic, atunci, când combate pe Mercion, care susținea, între alte răfăciri, și aceea că trupul lui Hristos este de origine astrală. Tertulian spune: „El nu avea nimic remarcabil, și aceasta făcea în mod precis contrastul ce-l forma cu restul persoanei sale, cari uimea lumea... Corpul său, departe de a străluci de o lumină cerească, era lipsit și de simpla frumusețe omenească. Căci chiar și profeții au păstrat tăcere asupra exteriorului său, care n'avea nimic plăcut, patima sa, umilințele la cari el fu supus vorbeau îndejuns, Patima sa probează, că trupul său era uman, iar umilințele sale mărturisesc, că el era lipsit de atracțiune” (De carne Christi e. IX (Le Christ: Encyclopedie Populaire des connaissances christologiques, Paris 1932, pag. 515). Este prea evident, că Tertulian în felul său de argumentare este excesiv. Exagerările sale se explică prin poziția de polemist în care se găsea. O părere similară, de o nuanță mai moderată, manifestă Sfântul Vasile cel Mare, în comentariul ce-l face psalmului 44. În această categorie, se încadrează și Irineu care în opera sa „Adversus haereses”, afirmă, că Iisus a fost „plăpând și

Bibliografie

Ștefan Meteș: *Contribuții la studiul populației din Transilvania în trecut, București 1941* (In *Analele Academiei Române, Memoriile Secțiunii Istorice, Seria III, Tomul XXIV, Mem. 3*).

Sub acest titlu, fecundul istoric ardelean, publică o serie de conscripții ale satelor din județul Cojocna, Dobâca și Turda din anii 1713, 1721, 1724 și 1785. Ele dau o lămură a situației sociale și economice a populației din peste 300 de sate.

Interesantă este cu deosebire statistica din 1785, scoasă din Arhivele Statului din Cluj. Prin comparație cu o statistică din 1786 se constată că numai în curs de un an populația a scăzut în cele 330 sate cu 10.709 suflete, ceea ce nu se poate explica altfel decât prin emigrarea în masă a populației românești în Principatele Române, unde viața era mai ușoară.

*

Ștefan Meteș: *Din scrierile lui Gheorghe Sion, Sibiu 1941, p. LXTIV+212.*

Volumul cuprinde, după o introducere care se ocupă cu viața și activitatea marelui mecenat al Eparhiei Clujului, o parte din scrierile acestui boier de viță românească și de frumoasă tradiție cărturărească și naționalistă.

Gheorghe Sion ne arată prin viața lui, ca și a înaltașilor săi, ce-ar fi trebuit să fie aristocrația noastră și ce rol salvator ar fi jucat în istoria recentă a neamului dacă nu s'ar fi înstrăinat înfrunzându-se și masonizându-se.

Omul de caracter și de pilduitoare moralitate, neamestecat în zarva și în cloaca politică, se conturează din expunerea diul Ștefan Meteș din scrierile proprii, ca un nedesmintit naționalist și antilemit, ca o rară și impresionantă apariție edificatoare.

Așa dar mai e câte un om nelătinat, câte un suflet de român dărz și plin de adevărată dragoste și abnegație pentru neamul său! Cu această exclamație mângâietoare sfârșește lectura acestei recente opere a emeritului istoric ardelean, care fără să caute reclamă în jurul numelui său ca apoi să o utilizeze ca mijloc pentru tot felul de aranjamente prea puțin științifice, adaugă tot după tom la cea mai temeinică operă istorică. — D. S.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

INFORMAȚIUNI

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae a încunoștiințat prin adresa Nr. 9033 din 8 August 1941 Onor. Subsecretariat de Stat al Cultelor despre numirea I. P. C. Sale Păr. Arhim. Teodor Scorobef în postul de Vicar al Arhiepiscopiei noastre. Printr'un decret-regal recent această numire a fost confirmată.

Se călătorește fără autorizații. Ministerul de interne desființează, începând dela 25 Ianuar 1942, autorizațiile de călătorie pe cfr. Se exceptează *jidovii*! — Călătorii sânt invitați să aibă la sine acte de identitate. Organele de jandarmerie și poliție fac controlul călătorilor în trenuri și în gări.

Reluarea numelor românești. În urma presiunii muscălești, mulți români basarabeni, doritori să învețe carte, și-au schimbat numele și au devenit din Ionescu Ivanescu sau Ivanovici, din Ștefanescu Ștepanescu sau Ștepanovici ș. a. m. d. De aceea guvernamentul de acum basarabean a dispus ca toți românii basarabeni cărora, în decursul istoriei, li s'a înstrăinat numele, să-și poată relua numele patronimice române.

Cruce luminoasă. P. S. Sa episcopul Partenie al armatei a dispus să se monteze, deasupra clopotniței dela catedrala încoronării din Alba-Iulia, o cruce uriașă, luminată feeric în timpul nopții, de 12 becuri electrice. Lumina crucii, situate la 60 metri înălțime, se poate zări dela mari depărtări, până pe la Tg. Mureș, Cluj, Dealul Feleacului...

Al 12-lea copil al săteanului Ion Drăganuța din comuna Turcheș, județul Brașov, a fost botezat, la rugămintea părintelui, de către dl. Mareșal Antonescu, Conducătorul statului. La botez, slujit de Păr. Danil Purcăroiu, dl. Mareșal a fost reprezentat prin d-nele A. Tanasiu și Stinghe din Brașov. Copilul, Mihai-Ion, a primit dela nași 6000 de lei și rufările de 3000 de lei, ear dela comuna Turcheș 4000 de lei.

Dela P. T. T. Publicul este din nou rugat, în interesul său, să depună la cutiile poștale scrisorile cu plicurile *nelipite*. Scrisori cu plicuri lipite întârzie operațiile cenzurii și expedierea corespondenței.

Simplificarea administrativă se în introduce și în oficiile centrale din Cehia și Moravia. Activitatea organelor de administrație se adaptează trebuințelor poporului; pe lângă simplificarea însă, în noua organizare se urmărește nu numai o bună gospodărie, ci și o *ieftinire* a administrației publice prin desființarea slujbelor de prisos.

Dintre locuitorii Chigînăului, după datele mai nouă ale autorităților locale, au fost deportați de bolșevici 15 mii persoane, cu forța. De bună voie au plecat, deodată cu comuniștii, vreo 5000. Pe lângă cei 75 mii de jidovi, s'au mai dus, de voie de nevoie, 20 mii locuitori băștinași.

În categoria I de salarizare sânt clasate, cu începere din Ianuar 1942, municipiile Sibiu și Timișoara, ear comuna Beluș în categoria II de salarizare, cu indemnizațiile de chirie arătate în art. 26, pct. b.

Direcția generală a poștelor comunică: Cu ziua de 1 Februar 1942 intră de nou în vigoare *tariful poștal*, așa cum eră până la 1 Decembrie 1941.

Uniunea sovietică și jidovimea. Conform statisticii din urmă, Uniunea sovietelor a avut 193 milioane de locuitori, aparținători la peste o sută de naționalități. Numărul jidovilor din această Uniune este arătat cu $4\frac{1}{2}$ milioane, — în realitate vor fi, probabil, mai mulți. Pe vremea țarilor, deși capitalul jidovilor era și atunci puternic, jidovimea n'avea rol conducător; sub bolșevici însă a ajuns deplină stăpânitoare a Uniunii sovietice. În toate posturile ei importante, figurează jidovi, a căror înrăurire, deși sânt minoritari, este hotărâtoare în toate direcțiile. Nejidovii, ca Lenin, Stalin, Molotov, cu rol conducător în Uniune, s'au căsătorit cu jidovici, — ear mâna dreaptă a țarului roșu eră jidovul Lazar Moiseevici Kaganovici, fără aprobarea căruia nu se lua nici o hotărâre politică. În ramurile de administrație, de economie, cultură, politică, jidovii au ocupat până la 90 la sută din serviciile existente. Întreaga Uniune sovietică se prezintă ca o veritabilă uniune iudaică.

Act de mulțămire. Oficiul parohial din parohia Budila, protopoplatul Brașov, aduce cele mai vli mulțumiri bunilor credincioși cari au donat obolul lor pentru edificarea bisericii din roșu, pusă sub acoperiș în anul 1941. Aceștia sânt: Prefectura județului Brașov prin marimosul prefect colonel D. Craiu lei 600.000; Preot Iordan Curcubătă lei 200.000; Gh. Voiculescu, Medgidia lei 200.000; Primăria comunei Budila 71.010 lei; Principele Ing. N. Mavrocordato 30.000 lei; Coop. „România Nouă”, Budila 20.000 lei; Ioan Șandru, Budila 10.000 lei; Ana L. Mușat, Budila lei 11.000; Ioan Marcu, Budila 10.000 lei; Ioan și Maria Oltean, Budila 10.000 lei; Stăicu Șeitan, Budila 5000 lei; Gheorghe Șandru, șeful diviziei VII cfr. Târgu-Jiu 5000 lei; Ioan Cîlcu, Satulung 5000 lei; Parohia Telu 5000 lei; Parohia Sirnea-Bran 3620 lei; Ing. Nivin 1000 lei; Ioan Seitan, Căr-

pliniș 500 lei; Susana Ioanovici, Budila lei 1000; Maria Ven, Budila 500 lei; Volcu Drângă, Prejmer 1000 lei; Andrei Mirică, Băcel 1000 lei; Ioan Nica Andrelescu, Brăila 10.000 lei; primăria Cristian 360 lei; Primăria Sănpetru 1448 lei; Primăria Moeșciul de jos 160 lei; Primăria Bod 1470 lei; Primăria Măgura-Bran 425 lei; Primăria Cernatu 1190 lei; Primăria Zărnești 1285 lei; Primăria Simon-Brad 339 lei; Primăria Hărman 565 lei; Primăria Araci 938 lei; Primăria Șohodol-Bran 70 lei; Primăria Urmeniș 430 lei; Primăria Arlușd 416 lei; Primăria Baciu 10.475 lei; Primăria Poiana Mărului 560 lei și Primăria Prejmer 100 lei. Cu totul donații în anul 1941 lei 1.220.861. Budila, 21 Ianuar 1942. — Preot Iordan Curcubătă.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 1 Februarie 1942, va predica părintele Nicolae Vonica.

Adunarea generală a societății de «Cruce Roșie», filiala Sibiu, se ține Duminecă, 1 Februar 1942, ora 11 și jum., în sala mare a prefecturii județului Sibiu.

Cantine școlare, pe lângă școlile primare sibiene, organizează primăria municipală. Peste 600 copii, din părinți săraci, s'au înscris pentru a lua masa la cantine. Un apel călduros este adresat sibiienilor, cari sânt rugați a-și depune binevoitoarele daruri la primăria municipiului Sibiu.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit Nicolae. Abonamentul pe un an: 400 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactori: prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — Numeri 1—2 pe Ian.—Febr. a. c. cuprind: Diac. Dr. Grigorie T. Marcu: Veacul Ortodoxiei misionare. Prot. Dr. Ștefan Lupșa: Știri și documente despre Biserica ortodoxă română din Transilvania după 1761. Preot Zosim Oancea: Hristos și Antihrist, Prot. Sebastian Stanca: Pater Iani de Alba-Iulia. Sabin Sibanu: Pastorația în vreme de războiu (Un model al genului: Pastorală de Crăciun a I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului). Preot Gh. Șoima: Răspunsurile ecteniilor. Preot Dr. Il. V. Felea: Darurile Bisericii. Diacon Nicolae Mladin: Doctrina despre viață a Profesorului Nicolae Paulescu. Prof. univ. Șerban Ionescu: Pacifismul bisericii papale. Prof. univ. Dr. Ioan Matelu: Biserica în viața Românilor transilvan. Dr. Grigorie T. Marcu: Atitudini: Tipul veridic de viață creștinească (Note pe marginea unei

ără glorie“. În sfârșit Sf. Ciprian, are o părere aproape identică, cu cea expusă până aici.

Punctul acesta de vedere domină conștiința creștină a primelor trei veacuri; el coincide cu răstimpul de persecuție a Bisericii. Această împrejurare explică preferința ce au manifestat primele veacuri pentru o imagine așa de sumbră. Atunci când creștinismul era violent combătut, iar creștinii mereu crucificați, era firesc ca ei să fie mai apropiați de imaginea lui Iisus ca „om al durerii“. Creștinii, prizonieri și umiliți, vedeau în Iisus cel crucificat și batjocorit propria lor imagine.

Începând cu sec. IV și V acest curent începe să slăbească și treptat să dispară. Primei păreri, îi urmează cea de a doua, care afirma absoluta frumusețe a Mântuitorului. Aceasta coincide, în apariția ei cu epoca de libertate pe care o dobândește creștinismul în imperiul roman. Momentul acesta de libertate acordată Bisericii creștine are repercursiuni dintre cele mai însemnate asupra dezvoltării ei ulterioare. Într'adevăr, prin regimul de libertate câștigat, creștinismul părăsește nu numai ungherele întunecoase ale catacombelor, dar se desbracă și de haina mohorâtă și plină de umilință, în care o învesmântase vitregia vremurilor. Creștinismul se instalează acum oficial, în marile metropole ale imperiului, sub ocrotirea împăraților creștini, și cu ajutorul artelor reușește în curând să-și câștige o strălucire pământească. Sentimentul interior, ce stăpânea acum lumea creștină ca și condițiunile exterioare de viață în care se afla, a determinat o modificare esențială și în modul de a reprezenta imaginea Mântuitorului. Vechea concepție este abandonată ca anacronică. Ei aveau nevoie acum de o altă imagine a lui Iisus: mai luminoasă, mai strălucitoare care să reflecteze sentimentele lor de biruință triumfătoare. Imaginea nouă a lui Iisus trebuia să fie core-

spunzătoare noului stări de lucruri, să reproducă și rezume imaginea bisericii biruitoare.

Temeiul pentru noua concepțiune, fu găsit în psalmul 45, v. 3, în care se spune despre Mesia: „Tu ești frumos ca nimeni altul între oameni și harul tău se revărsa pe buzele tale, drept aceea Dumnezeu te-a binecuvântat în veac de veac“. Sf. Ioan Gură de Aur, comentând acest psalm, subliniază „Frumusețea fizică a Mântuitorului“, și totodată el explică profetia lui Isaia despre figura lui Mesia, în sensul suferințelor și umilințelor la care fu supus El. Fericitul Augustin comentând același psalm, afirmă în termeni și mai categorici frumusețea Mântuitorului, când spune: „Un Hristos pe cruce era un scandal pentru iudei, o nebunie pentru greci... însă pentru noi cari credem, El este frumos ca un Dumnezeu. El e frumos în sânul Fecioarei în care se îmbracă cu natura omenească, fără să se lipsească de natura divină. El este frumos prin nașterea sa... căci acest copil, în brațele mamei sale, dă cuvânt cerurilor să cânte mărirea sa de îngeri, o stea aduce la nașterea sa pe magi, cari îl adoră. El care este hrana celor iubitori de pace, El este frumos în cer și pe pământ, frumos în trupul original al Fecioarei; frumos în brațele materne, frumos în minuni, frumos în flagelație, frumos când disprețuește moartea; frumos când își dă sufletul, frumos când îl reia; frumos pe cruce, frumos în mormânt, frumos în cer“.

Opinia despre frumusețea lui Iisus era confirmată de o legendă pioasă, păstrată de tradiție. Ea este legată de următorul episod din călătoria familiei sfinte. Familia sfântă este înconjurată, la un moment dat de o ceață de tâlhari. Unul din tâlhari, văzând frumusețea neobișnuită a pruncului, a împiedecat pe ceilalți tovarăși ai săi de a face ceva rău familiei sfinte, zicând: „Nu faceți acestora nici un rău; căci dacă însuși Dumnezeu ar primi chipul omenesc, El n'ar fi

mai frumos, decât acest prunc“. Și legenda spune mai departe, că acel tâlhar a fost mai târziu răstignit de a dreapta Mântuitorului și care pocăindu-se a și fost mântuit.

Părerea că Iisus a avut o figură plină de frumusețe a început să prevaleze tot mai mult și începând cu secolul al V-lea, ea tinde să se generalizeze în lumea creștină. E probabil, că la promovarea și consolidarea noului concepțiuni asupra figurii Mântuitorului a contribuit într-o largă măsură încreștinarea grecilor, cari aveau un pronunțat gust estetic. Cu Dionisie Areopagitul, care crează o adevărată teologie a frumosului și cu I. Damaschin, concepțiunea despre frumusețea lui Iisus capătă o tot mai mare amploare și temei mai puternic. Dovadă în acest sens ne sunt descrierile figurii Mântuitorului pe care ni le-a lăsat epistola lui Lentulus, I. Damaschin și Nichifor Calist, așa de înrudite între ele, și în care figura lui Iisus apare în trăsături de neîngăduită frumusețe.

Cât de mult s'a impus în răsărit convingerea că, Iisus a fost frumos, se vede și din Prohodul Domnului, ce se cântă în răsărit la denia din Vinerea Paștilor. Autor al lui este considerat Teodor Studitul, care a trăit la sfârșitul veacului al 8-lea și începutul celui de al 9-lea. În această pătrunzătoare elegie se pomenește adesea despre frumusețea Mântuitorului. Cine poate să uite cuvintele pe care Sf. Fecioară le adresează Fiului său: „Primăvara dulce, Fiul meu cel dulce, frumusețea unde ți-ai pus?“

În apus, mai ales prin Toma d'Aquino, noul punct de vedere încă triumfă definitiv. Doctorul angelic, al catolicismului argumentează în modul următor frumusețea figurii Mântuitorului: Iisus a fost ființă perfectă și admirabil echilibrată. E greu de conceput, că un astfel de suflet, ca al lui Iisus, a putut fi asociat unui trup imperfect.

cărți a dlui Prof. Șerban Ionescu), Dr. Gr. T. Marcu, Dr. Nicolae Terchilă, Preot Ioan Bunea, Dr. Ilarion V. Felea, Dr. Spiridon Căndea și Dr. Cornelii Sărbu: Mișcarea literară: Von der Freiheit der Kinder Gottes. Das Kommen des Herrn. Prolegomena la o educație românească. Eine lateinische Inschrift des 4. Jahrhunderts aus Siebenbürgen. Tragedia omului în cultura modernă. Ecclesiastul. Biblia în Ortodoxie. II Corinteni XII, 7-9. Viața Mântuitorului nostru Iisus Hristos povestită pe înțelesul tuturor. Viețile sfinților. Omul cel nou. Decăderea Dogmelor. Viețile sfinților. Chemări la Domnul. Răvna Casei Tale. Liturgisches Gebet und Privatgebet. Immer wieder Ostern. Dreissig Pfarrer geben Anregungen zur Seelsorge. LXXV de ani dela înființarea Academiei Române. Un vechiu Molitvenic-manuscris din Bihor în legătură cu alte molitvenice. Cronicari și istorici români din Transilvania. Adevăruri vechi pentru zidire nouă. Mărire Ție! Ni se pierde Neamul. Calendare eparhiale pe 1942 (Sibiu, Cluj, Arad, Caransebeș, Oradea-Beiuș, Timișoara și Argeș). Calendarul ziarului „Tribuna Ardealului” din Cluj. Dr. Grigorie T. Marcu, Arhim. Dr. Antim Nica și Sabin Sibianu: Cronică: Un an de apostolat ortodox românesc în Eparhia Clujului. Activitatea Misiunii Ortodoxe Române în Transilvania dela înființare și până la 31 Decembrie 1941. Două momente festive în presa noastră bisericească. „Gândirea” la 20 de ani. Gr. T. M. și Dr. N. Neaga: Note și informații: Muncă spornică în Eparhia Caransebeșului. Premiul de virtute. Biserica apuseană și războiul. Apostasia anglicană. „Conștiința ortodoxă a lui „Petru Maior”. Mărunt.

Credința ta te-a mântuit, de Nifon Criveanu, Mitropolitul Olteniei, Craiova. Tip. mitropoliei. Pg. 72. Lei 70. Conține pastorale cu bune și folositoare îndemnuri atât pentru preoți, cât și pentru ori care cetitor. De vânzare la Libr. Arhid. Sibiu.

Cereți

Catalogul

publicațiilor editate de Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și SIBIU

Lei 25

Alcătuie la îndemnul I. P. Sfințitului Mitropolit NICOLAE al Ardealului de Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu; acest Catalog informează rapid, complet și onest asupra bogatei recolte cărturărești a Sibiului ortodox. Scurte extrase, din recenziile apărute în diverse periodice române și străine, însoțesc lucrările de mare răsunet leșite din teascurile tiparului șaguniene sub păstoria I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Sistemul utilizat la alcătuirea lui, face din acest Catalog un model al genului.

Numai marile case de editură din Apus se pot mândri cu realizări atât de isbitile.

Intre cuvânt și faptă

Adeseori pare a se ivi un antagonism între cuvânt și faptă, între idee și realizare, între promisiune și împlinirea ei.

Cuvântul urcă înălțimi îndrăznește, în timp ce fapta se târâște, ca o reptă anemiată de intemperii vremii.

Cuvântul însuși clădește înălțimi la care fapta cuvântului nici că îndrăznește a privi. Am putea spune că mare parte din energia umană este consumată în formulări abstracte, în măiestrite realizări, — pe câtă vreme ceea ce rămâne valabil în lume este numai ceea ce omul realizează faptic.

În realizarea ei ideea își cucerește poziția de afirmare și valoare în timp și spațiu.

În realizarea ei, și numai astfel, se identifică cu viața, e însăși viața.

Cuvântul se mulțumește adesea cu reflexele sale exterioare, cu sonoritatea sa

Concurs

Pentru pictarea Bisericii Sfântului Nicolae din Brașov-Scheiu.

Consiliul Parohial al Bisericii Sfântului Nicolae din Brașov-Scheiu instituie Concurs, pentru pictarea acestei biserici, declarată monument istoric, cu Căminul Voevodă, în următoarele condițiuni:

1. Pictura pe pereți se va face în fresco pe tencuială crudă.

2. Subiectele și motivele de inspirație sunt a se alege din Paraclisul Sf. Înălțări, din dreapta bisericii, ținându-se seamă de spațiul arhitectonic și de regulile iconografice.

Se va adopta stilul bizantin al bisericilor din secolul XVII și XVIII, ținându-se negreșit socoteala și de viziunea obiectivă a timpurilor noastre.

3. Pictura trebuie să fie în concordanță cu icoanele vechi ale Bisericii Sf. Nicolae. Se cere armonie de stil și de culoare în toată lucrarea, care trebuie să fie unitară și să exprime puternic simțământul religios ortodox.

4. Pictura se va executa în părți bine stabilite și succesive:

- a) Turla
- b) Altarul
- c) Sănușile
- d) Naosul
- e) Pronaosul, și potretele ctitoricești
- f) Porticul

g) În exterior: Sf. Ierarh Nicolae.

5. În biserică nu vor rămâne locuri libere, nepictate. Spațiile dintre scene se vor completa cu icoanele vechi ale bisericii și cu ornamente strict necesare, dându-se toată importanța compozițiilor figurale, cari trebuie să fie monumentale însele.

6. Fresca, pe lângă exprimarea unui sentiment puternic de credință religioasă, trebuie să fie frumoasă, proaspătă, strălucitoare, asemenea vechilor fresci din bisericile noastre.

Materiale

7. Adevărata frescă cere o severă procedură și întrebuințarea unui material ales. Culoarele vor fi din cele mai speciale pentru frescă, adică să suporte varul fără să se discompună. Varul să fie stins de cel puțin trei ani într-o groapă curată, să fie compact și nu apos, să fie alb, nu gălbui, iar la întrebuințare să fie trecut prin sită, fără a mai fi ud.

Nisipul va fi curat de râu și se va întrebuința întotdeauna uscat. Fondurile tablourilor și locurile cari necesită poleituri, se vor executa cu aur adevărat.

Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu, fiind de foarte multă vreme tencuită, mai întâi se va da jos această tencuială pe sectoarele ce se vor picta treptat, curățându-se bine și între cărămizi, pentru ca tencuiala nouă să pătrundă cât mai adânc. Primul strat care va suporta pe celelalte două, va fi gros și se va după ce zidul a fost bine ud. Compoziția lui va fi cea reglementară $\frac{1}{4}$ var și $\frac{3}{4}$ nisip curat.

Condițiuni speciale

8. Artiștii vor prezenta pe lângă ofertă:

- a) Un memoriu-Deviz, specificat cu pictură în fresco și schițe de ansamblu.
- b) Proiectul secțiunii longitudinale a Bisericii, executat în desen și culoare, pe hârtie, arătându-se compozițiile ce artistul înțelege a picta, precum și locurile lor în biserică.
- c) Relevul părelui de apus al Bisericii, executat în desen și culoare, ca și proiectul secțiunii longitudinale.
- d) O scenă în mărime de execuție, în desen stilizat, care să facă parte din proiectul prezentat.
- e) Un fragment de frescă în dimensiunea 1 m. pe 0,80 m care se va executa direct pe perețele bisericii și al cărui subiect să facă parte din proiectul prezentat.
- f) Toate lucrările se vor prezenta cu motto, iar numele autorilor se vor prezenta în plicuri, având același motto, odată cu ofertele și devizele.

mai mult sau mai puțin plăcută, ignorând fapta, deși cunoaște realitatea că în asemenea împrejurări el rămâne „literă moartă”.

Fapta își poartă cu umilință purpura sdrențuită de ascuțitul sfidător al cuvântului, dar așteaptă răsturnarea neîntârziată a acestei stări și restabilirea armoniei dintre ele, a acelei armonii pe care însuși Dumnezeu a lăsat-o lumii ca pe o lege fără de care continuitatea ei fericită în timp nu poate fi gândită.

Dar cine este chemat, în primul rând, să realizeze această armonie?

Desigur Cuvântătorul!

Până când viața cuvântătorului nu va reprezenta, în lume, fructul sintetic al cuvântului, adică fapta, cuvântul va rămâne mereu fără rost, iar fapta nu se va putea ridica din depresiunea ei.

Până când Cuvântătorul nu va sângera însuși sub spini suferințelor, sau singur nu se va smulge din bucuriile relative cu care-l momește această scurtă trecere

g) Artiștii vor preciza în ofertă costul întregii lucrări executate cu vopsele (culoarele) proprii și costul lucrării cu culoarele cumpărate de biserică, după avizul artiștilor.

h) Lucrările prezentate vor fi examinate de o comisie de specialiști, în care va intra și parohul bisericii și un membru al consiliului parohial.

i) Consiliul parohial își rezervă dreptul a încredința lucrarea concurentului în care are încrederea, că va executa o lucrare artistică și durabilă.

Recepționările și plățile se vor face conform contractului treptat pe fiecare sector. Termenile de predare vor avea totdeauna o toleranță de două săptămâni. La aprobarea devizului și la facerea contractului se va da pictorului executant un acconto de 30% din suma prevăzută pentru partea ce va executa. Pictorului executant i se va reține o garanție de 10% pe un an.

Delegatul sfintei Metropolii din Sibiu va avea dreptul să controleze din punct de vedere iconografic, dacă pictorul executant se conformă cerințelor picturii religioase ortodoxe.

Schimbările necesare cade în sarcina pictorului ales pentru executare.

Biserica furnizează apa și lumina.

Artiștii concurenți vor obține dela Oficiul parohial al Bisericii planurile construcției și devizul lucrărilor de pictură.

Ofertele cu memoriile-deviz se vor înainta Parohiei Bisericii Sf. Nicolae, până la 20 Martie 1942.

Consiliul par. al Bisericii Nicolae din Brașov-Schei

Președinte
Dr. N. Stinghe

paroh, adm. prot.

Vasile Iordache

secretar

(3) 1-3

Nr. 203/1942

(1) 2-2

Concurs

Devenind vacant postul de *econom* la Internatul Academiei teologice „Andreiană” din Sibiu, se publică concurs pentru întregirea lui cu termen de 15 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Candidații, cari doresc să ocupe acest post, au să facă dovadă că întrunesc condițiunile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicate funcționarilor bisericești precum și condițiunile legilor și reglementelor bisericești și să fie ortodocși.

La cererea de concurs vor înainta:

1. Act de cetățenie.
2. Act de naștere.
3. Extras de botez.
4. Certificat de moralitate din care să rezulte că n'a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței Statului și că n'a fost destituit ori pus în disponibilitate din alt serviciu public.
5. Actele școlare.
6. Act de situația militară.
7. Certificat medical dela un medic oficial.

8. Declarația de avere a candidatului. Beneficiile împreunate cu acest post sunt: Baza dela Stat fără gradații și locuință și întreținere gratuită în Internatul Academiei.

Cererile de concurs, timbrate se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Concurenții admiși vor fi supuși unui examen, de baza căruia pot fi numiți în

conformitate cu Regulamentul intern pentru întregirea posturilor administrative ale Arhiepiscopiei.

Data ținerii examenului de concurs se va anunța ulterior.

Sibiu, din ședința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 9 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

(2) 2-3

Concurs

Pentru confecționarea circa 80 străni din lemn de stejar sculptate după modelul fixat de Monumentele istorice dela București pentru biserica „Sf. Nicolae din Brașov-Schei:

1. Consiliul parohial al bisericii „Sf. Nicolae” din Brașov-Schei publică concurs pentru confecționarea acestor străni, cu termen de 14 zile.

2. Domnii amatori sculptori sunt invitați a înainta în acest termen, ofertele închise și sigilate, oficiului parohial, Piața Unirii 1.

2. Modelele sunt a se vedea în această biserică în Paraclisul sud și în fotografie la biroul parohial.

4. Termenul de livrare și de așezare în biserică este de 1 Octombrie 1942.

5. Garanția de 10%, se va depune la biroul parohial în efecte de stat, odată cu oferta, și se va reține un an de zile dela predarea și recepționarea strănilor de către arhitectul șef al bisericii.

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Nicolae”, Brașov-Schei.

Vasile Iordache, secretar.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 260.

prin lumea pământească, zadarnic se va strădui să-și îndrepte semenii, spre orizontul unui ideal, prin cuvânt.

A fi cuvântător, înseamnă a întregi, în aceeași ființă, rațiunea limpede a învățătorului, cu disciplina stăruitoare și munca fără repaus a învățăcelului.

Și când spun cuvântător, mă gândesc, în primul rând, la preot și apoi la mirean; pe umerii celui dintâi apasă responsabilitatea celei mai sacre misiuni din câte a încredințat Cereșul Creator, creaturii Sale rațional-libere, omului.

Pe umerii acestuia cutreeră lumea, dela o margine la alta a pământului, crucea mântuirii în Hristos, sau biciul ispășitor al iadului, și pe conștiința lui se sprijină conștiința dreaptă sau mincinoasă a omenirii, conștiința ce va moșteni libertatea sau osânda veșnicei judecăți a Domnului.

Tot astfel preotul, și cu el fiecare creștin, numai ce a auzit cu conștiința sa,

ce a văzut cu ochii sufletului său și cu propria-i ingenunchiere și sângerare a pipăit, aceasta și despre aceasta să vorbească.

Faptă, apoi cuvânt, cere Domnul, când, prin gura lui Pavel, nesocotește credința dacă aceasta este lipsită de fapta corespunzătoare.

...Și peste egoismul propriu, peste capriciul de a poza în ceea ce nu sântem, întâi noi, slujitorii de zi și noapte ai Domnului, să schimbăm retorica pufoasă, cu adevărata plină, prin trăire, a poruncilor dumnezeiești.

Căci numai „dacă umblăm în lumină, așa cu el (Dumnezeu) este în lumină, avem împărtășire unul cu altul, și sângele lui Iisus, Fiul lui, ne curățește de orice păcat”, (Ioan Epist. I, 1, 7).

Valeriu Popa

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Editor și tipar: Tipografia Arhidiecezane

Redactor responsabil: Prof. Dr. D. Ștefănescu